

σάι, οὐχὶ μόνον εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ἀγορὰς καὶ εἰς τῶν Χριστιανῶν τὰς οἰκίας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν Προξενείων, καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἔτι τῶν εὐρωπαϊκῶν πλοίων, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἑκατοντάδες φυγάδων ἠρπάγησαν καὶ ἐσφάγησαν. Ἀλλὰ ταῦτα μετέπειτα τὰ ἐπληροφόρηθη. Δὲν τὰ εἶδον, καὶ δὲν θέλω νὰ γράφω εἰμὴ μόνον ὅσα εἶδον καὶ ὑπέφερον.

Πολλοὶ ἐν τούτοις ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ἤρχισαν κρυφίως νὰ φεύγωσι. Ἄνὰ πᾶσαν σχεδὸν ἡμέραν ἐμανθάνομεν, ὅτι ἐγένετο ἄφαντος ἐκ τῶν γνωστῶν μας τίς. Τί ἔπαθε! Μὴ τὸν ἐφώνευσαν; Μὴ κρύπτεται φοβηθεὶς; Ἐγένετο ἐπὶ τέλους γνωστὴ ἡ φυγὴ του. Τὸ δὲ παράδειγμα τῶν φευγόντων, καὶ ὁ φόβος τῶν ἡμετέροι ἀξιοκρίτων κινδύνων, δὲν μᾶς ἀφινον νὰ ἡσυχάσωμεν, τὸν πατέρα μου καὶ ἐμέ. Μᾶς κατέλαβεν ἀκατάσχετος ὁ πόθος τῆς φυγῆς. Ἄλλο δὲν ἐσκεπτόμεθα εἰμὴ πῶς ν' ἀναχωρήσωμεν. Τὸ δὲ πρᾶγμα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀπέβαινε δυσκολώτερον. Αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἐπέτρεπον πλέον τὴν ἀναχώρησιν τῶν ραγιάδων. Ἐλέγετο μάλιστα, ἀλλὰ δὲν ἠθέλομεν εἰσεῖτι νὰ τὸ πιστεύσωμεν, ὅτι οἱ πρόξενοι ἔλαβον διαταγὰς ν' ἀπωθῶσι τοὺς ἐπὶ ξένων πλοίων προσφεύγοντας. Δὲν τὸ ἐπιστεύομεν, καὶ ὅμως ἦτο ἀληθές. Εὐτυχῶς εὐρέθησαν καὶ πρόξενοι καὶ πλοίαρχοι ἔχοντες σπλάγγνα, καὶ μὴ θέλοντες νὰ γίνωσι προμηθευταὶ σφαγίων εἰς τοὺς Τούρκους!

Κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας ἀφίχθη εἰς Σμύρνην ἀρχαῖος τοῦ πατρὸς μου φίλος, ὁ καπετὰν Βισβίλης, κυβερνήτης γολέτας ὑπὸ Ρωσικὴν σημαίαν. Ἀνέπνευσεν ὁ πατήρ μου, ὅτε μίαν πρωΐαν τὸν εἶδεν εἰσερχόμενον εἰς τὸ Χάνιον πρὸς ἐπίσκεψίν μας. Ὁ ἀγαθὸς πλοίαρχος ἤρχετο νὰ μᾶς προσφέρῃ τὸ πλοῖόν του. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ φορτίου ὑπεσχέθη νὰ μᾶς μεταφέρῃ εἰς Χίον.

—Εἰς τὴν Χίον, ἀνέκραξα, ὅτε μοι ἐξεμυστηρεῦθη ὁ πατήρ τὴν ἀπόφασίν του. Μὴ ἐκεῖ θὰ εἴμεθα ἀσφαλέστεροι ἀπ' ἐδῶ;

—Ἐκεῖ θὰ εἴμεθα ὅλοι ὁμοῦ μὲ τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφάς σου. ἢ θὰ σωθῶμεν μετ' αὐτῶν, ἢ ὅλοι ὁμοῦ ἄς καταστραφῶμεν!

Ἐν τῷ μεταξὺ προητοιμαζόμεθα. Ἄλλ' οὔτε καιρὸν διὰ προετοιμασίας εἴχομεν, οὔτε ἠθέλομεν νὰ προδώσωμεν δι' ἀκαιρῶν μέτρων τὸ μυστικὸν σχέδιόν μας. Τὰ ἐμπορεύματα ἀπεφασίσσαμεν νὰ τὰ παραιτήσωμεν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τὰ δὲ ἀύνακτα χρέη εἰς τῶν ὀφειλετῶν μας τὴν συνείδησιν, ἐὰν διασωθῶσι καὶ ἐκεῖνοι. Ἐπερισυνάξαμεν ὅσα χρήματα ἠδυνήθημεν, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ καρδίας κατ' ἀλλούσης ἐπεριμένομεν τοῦ ἡλίου τὴν δύσιν, κατὰ τὴν μετὰ τοῦ φίλου πλοίαρχου συνεννόησιν.

Ἡ ΕΟΡΘΗ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΕΝ ΜΟΡΙΧΟΒΩ

Τὸ Μορίχοβον εἶνε ἐπαρχία τῆς Μακεδονίας πρὸς ἀνατολὰς τῶν Βιτωλίων ἐπὶ τοῦ ὁμανύμου ὄρους Morjowtzka planina, ἀποτελουμένη ἐκ 18 μεγάλων χωρίων. Πάντα τὰ χωρία ταῦτα εἶνε κεφαλοχώρια, ὑπαγόμενα πολιτικῶς εἰς τὴν διοίκασιν τῶν Βιτωλίων· ἡ δὲ τοπικὴ αὐτῶν ἀρχὴ—μουδῖρης καὶ κατῆς—ἐδρεύει ἐν τῷ μεγίστῳ τῶν χωρίων Witolischtsche, ὅπερ σύγκριται ἐκ περισσοτέρων τῶν 300 οἰκιῶν.

Τὸ ὄρος τοῦτο εἶνε κατάφυτον ὑπὸ πευκῶν καὶ ἔχει ὑγιεινότατόν κλίμα καὶ γονιμωπάτην γῆν. Ἐκ τῶν κατοίκων ὀλίγιστοι ἐπιδίδονται εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἰδίως μάλιστα αἱ γυναῖκες, οἱ δὲ πλεῖστοι εἶνε ξυλοσχίσται, σανιδοποιοί, ἐξασκοῦντες συνήθως τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐνθα μεταβαίνουνσι καθ' ὠρισμένην τοῦ ἔτους ὥραν.

Πάντες οἱ κάτοικοι εἶνε εἰρηνικοὶ καὶ εἰς ἄκρον φιλόξενοι· λαλοῦντες δὲ μόνην τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν μένουσιν ἀναπόσπαστοι ἀπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου. Οὐδεὶς αὐτῶν γνωρίζει οὐδ' ἀπλῆν ἀνάγνωσιν· φρονοῦσι δὲ ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι μόνοι οἱ ἱερεῖς. Ἀλλὰ μὴ νομίσῃ τις ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐννοοῦσιν, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, ὅσα ἀναγινώσκουσι. Αἴτιον τούτου εἶνε ὅτι ἐν οὐδενὶ τῶν χωρίων ὑπάρχει σχολεῖον. Γίνονται δὲ ἱερεῖς ἐκ τῶν ἐγγχωρίων οἱ υἱοὶ τῶν πλουσίων, μαθόντες τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ὑπηρεταὶ παρά τινι ἐκ τῶν ἱερέων τῶν περὶ τὰ Βιτωλία χωρίων· μόλις δὲ κατορθοῦσι τοῦτο τέσσαρες ἢ πέντε καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἐκεῖνην ὥστε εἰς τέσσαρα ἢ πέντε χωρία ἀναλογεῖ εἰς καὶ μόνος ἱερεὺς. Ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίας ἕξ ἢ ἑπτὰ μόνα χωρία ἔχουσι, μίαν ἕκαστον, καὶ αὐτὰ ἀνοίγονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δις τοῦ ἔτους. Ἄν δὲ ἀποθάνῃ τις, μὴ παρόντος ἱερέως, θάπτεται, καὶ μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας ψάλλει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ τάφου τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν.

Οἱ ὄρεινοι οὗτοι κάτοικοι θεωροῦνται καθ' ὅλην τὴν εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ὡς ἀγροικότατοι καὶ βλακίστατοι. Ἐπειδὴ δὲ πλὴν τοῦ ἐθνικοῦ ὀνόματός των Morjowtzi—Μοριχοβῖται—ἔχουσι καὶ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπίκλησιν Turlatzi, ἡ λέξις turlak προσάπτεται πολλαχοῦ τῆς Τουρκίας εἰς πάντα ἀγροῖκον καὶ βλάκα ἢ χονδροκέφαλον. Καὶ τὴν μὲν ἀγροικίαν οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ εἰς αὐτούς, διότι αὕτη εἶνε ἀχώριστος σύντροφος τοῖς εὐρισκομένοις εἰς τοιαύτην κατάστασιν· ἀδικώτατα ὅμως θεωροῦνται ὡς βλάκες, ἐν ᾧ τοῦναντίον εἶνε οὐκ ὀλίγον νοήμονες· δὲν εἶνε δὲ σπάνιοι μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἄνδρες ἐξόχου νοημοσύνης.

Τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῇ ἐ-

[Ἐπιταὶ συνέχισι.]

πιούση τῶν Θεοφανείων, φροντίζουσι περὶ ἐκλογῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Τοιοῦτος δὲ ἐκλέγεται ἐκ τῶν γεροντοτέρων τις ὡς ἐξῆς· Ζυμῶνουσι ψωμίον (τοῦρταν) ἄρκετὰ μέγαν, ἐν ᾧ τίθεται σταυρός τις ἀργυροῦς μικρός, ὡς συνειθίζεται πολλαχοῦ ἢ «πήττα τοῦ ἁγίου Βασιλείου.» Ἄμα ψηθῆ τὸ ψωμίον, ὃ πρῶτον ὡς ἅγιος Ἰωάννης διατελέσας διαιρεῖ αὐτὸ εἰς τόσα ἴσα τεμάχια, ὅσοι εἶνε οἱ ὑποψήφιοι γέροντες, οἵτινες λαμβάνουσι ἕκαστος ἓν τῶν τεμαχίων τούτων· ἐκείνους δὲ, ἐν οὔ τῷ τεμαχίῳ εὐρεθῆ ὁ σταυρός, κηρύττεται δι' ὄλον τὸ ἔτος ὡς «βαπτιστῆς τοῦ Ἰησοῦ.» Οὗτος δὲ ὑποχρεοῦται καθ' ὄλον τὸ ἔτος νὰ μὴ νίψη μήτε τὸ πρόσωπον μήτε τὰς χεῖρας, μήτε τὸν πῶγωναν νὰ κείρη. Τὸ ὄνομα τοῦ θεωρεῖται ἐν ὄλη τῇ περιφερείᾳ ἐκείνη σεβαστὸν καὶ ἅγιον, καὶ τὰ ζῶα τοῦ ἱερά. Ἄν τις εὕρη ἐν τῷ ἐσπαρμένῳ αὐτοῦ ἀγρῷ κανὲν ἐκ τῶν ζῶων τοῦ ζῶντος ἁγίου δὲν ἀποδιώκει αὐτὸ, ἀλλὰ προστρέχει πρὸς ἐκεῖνον καὶ παρακαλεῖ αὐτόν, ὅπως εὐδοκήσας ἀποδιώξῃ τὸ κτήνος ἐκ τοῦ ἀγροῦ δι' ἐξορισμοῦ τινος. Ἐν γένει δὲ ἔχει πλεῖστα προνόμια ὁ ἅγιος, προτιμώμενος εἰς πάντα ὄλων τῶν ἄλλων γερόντων.

Ἐκλέγονται δὲ τοιοῦτοι ἅγιοι ἐν τισι μόνον χωρίοις, τὰ δὲ λοιπὰ ἀναγνωρίζουσιν ὡς τοιοῦτον τὸν τοῦ πλησιεστάτου χωρίου.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος τῇ πρώτῃ τῶν Θεοφανείων μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, ἂν τυχὸν γείνηται αὐτῇ, πορεύονται ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου καὶ τῶν περὶ τὸ χωρίον εἰς κρήνην, ἧς τὸ ὕδωρ πίπτει ἀπὸ τινος ὕψους, μεθ' ἑαυτῶν ἔχοντες τὸν ἅγιον, ὅστις διακρίνεται τῶν ἄλλων ἐκ τῆς γενικῆς τοῦ σώματος ῥυπαρότητος. Ἐκατέρωθεν αὐτοῦ συνωθεῖται τὸ πλῆθος ἀμιλλώμενοι τίς πλησιέστερον τοῦ ἁγίου νὰ εὕρισκεται. Ἀπ' οὗ δὲ φθάσωσιν εἰς τὴν κρήνην, προβαίνει ὁ ἅγιος, ἀποκαλύπτεται καὶ ἴσταται ὑπὸ τὸ πίπτον ὕδωρ. Πάντες, ἀρχομένων τῶν γερόντων, σπεύδουσι διὰ τοῦ κοίλου τῶν παλαμῶν νὰ δεχθῶσι τὸ ἁγιαζόμενον ὑπὸ τοῦ σώματός του ὕδωρ, ἄλλοι μὲν ὑπὸ τὸν πῶγωναν αὐτοῦ τείνοντες τὰς χεῖρας—καὶ τοῦτο θεωροῦσιν ὡς ἀγιώτερον—ἄλλοι δὲ ὑπὸ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ ἄλλων μερῶν τῶν ἐνδυμάτων του· νιπτόμενοι δὲ τὸ πρόσωπον καὶ ῥοφῶντες ἐκ τοῦ ἁγιασμένου τούτου ὕδατος φωνάζουσι· «Βοῦθει μας, ἅγιε Ἰωάννη!»

Ὁ δυστυχῆς ἅγιος εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ μείνῃ οὕτως ὑπὸ τὸ πίπτον ὕδωρ, μέχρις οὗ πάντες, καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἁγιασθῶσιν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐκείνου.

Τοιαύτη ψυχρολουσία πόσον εἶνε εὐχάριστος ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, μάλιστα δὲ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου τὸ ψῦχος εἶνε δριμύτατον, ἕκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ. Τὴν δύναμιν δὲ τοῦ τοσούτου

ψυχῆς μόνον τοιοῦτοι ὀρεσίβιοι δύνανται νὰ ὑπομείνωσι.

Μετὰ τὴν ψυχρολουσίαν τοῦ ἁγίου μας καὶ τινων πασχόντων, οἵτινες πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ πάθους τῶν ῥίπτονται μετὰ τῶν ἐνδυμάτων εἰς λάκκον οὐ μακρὰν τῆς κρήνης εὐρισκόμενον, δι' οὗ διέρχεται τὸ ἁγιασμένον ὕδωρ, ἄρχεται ἡ λιτανεία. Θέτουσι τὸν ἅγιον οὕτως ἔχοντα μετὰ τῶν βεβρεγμένων ἐνδυμάτων του ἐντὸς φορείου ὡς νεκρὸν καὶ περιφέρουσιν αὐτὸν περὶ τοὺς ἀγρούς, εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς καρποφορίας αὐτῶν, κραυγάζοντες τὸ Κύριε ἐλέησον καὶ ἐπικαλούμενοι τοῦ ἁγίου τὴν ἀρωγὴν. Λήγει δὲ ἡ τελετὴ αὕτη τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς λιτανείας.

Τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἅπαντες πανηγυρίζουσι τὸ ὄνομα τοῦ ζῶντος ἁγίου, πλεῖστοι δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Μετὰ τὸ γεῦμα γίνονται χοροὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χωρίου, ἀγῶνες πάλης, σκοποβολῆς κ. τ. τ. Τῇ δὲ ἐσπέρα γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ μέλλοντος διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἁγίου, ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν, ὁπότε παύει καὶ ἡ ἀγιοσύνη τοῦ παλαιοῦ.

Καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη σώζεται ἡ συνήθεια ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις τοῦ νὰ ἐκλέγῃσι τοιοῦτον ἅγιον καθ' ὄλους τοὺς τύπους οὗς ἀνωτέρω εἵπομεν, ἔχοντα πάντα τὰ προνόμια ἐκεῖνα· δὲν γνωρίζομεν ὅμως ἀκριβῶς ἂν καὶ ἡ τελετὴ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων διατηρεῖται κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους.

Διηγῆθη δὲ ἡμῖν τὰ περὶ τῆς τελετῆς ταύτης γέρον ἀρχιερέως, οὗ τὸ ὄνομα μετὰ μεγίστου σεβασμοῦ ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν γνωρισάντων αὐτόν. Ἐφροντίσαμεν δὲ νὰ μὴ παραλίπωμεν μηδὲν ἐξ ὧσιν περὶ τούτου διηγῆθη ἡμῖν.

Εἰς πολλοὺς ἴσως θὰ φανῆ ἡ περιγραφὴ αὕτη μῦθος. Ἄς λάθωσιν ὅμως ὑπ' ὄψιν οὔτοι ὅτι πλεῖστοι τῶν ὀρεινῶν ἐκείνων κατοίκων οὐδόλως γνωρίζουσι τί πρᾶγμα εἶνε ἡ ἀγία μετὰ ληψις, καὶ ὅτι, ἂν τις ἐξ αὐτῶν μάθῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὅτι ὑπάρχει τοιοῦτόν τι καὶ ὅτι ἐξ οἴνου παρασκευάζεται, οὐδόλως ὀκνεῖ νὰ τρέξῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱερέως, πρὸς τὸν παρακαλῶν νὰ εἴπῃ: «Δός μου, παπᾶ, κ' ἐμένα καμιμιά τσότρα μεταλαβιά, νὰ μεταλάβω κ' ἐγὼ σὰν Χριστιανός.» Τοῦτο μόνον ἀρκεῖ, νομιζόμεν, νὰ δώσῃ ἰδέαν τινὰ τῆς θρησκευτικῆς ἀναπτύξεως τῶν μερῶν ἐκείνων.

Ἐν Ἀθήναις, Δεκέμβριος 1878.

ΧΡΙΣΤΟΣ Π. ΤΟΠΑΛΗΣ.

Ο ΩΡΙΩΝ

Κατὰ τὰς παρούσας χειμερινὰς νύκτας ἀνατέλλει, μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, μεγαλοπρεπῆς καὶ κολοσσιαῖος ἀστερισμὸς, εἰς τὸν οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδον ὀλεθρίαν ἐπήρειαν ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Τὸν ἀστερισμὸν τοῦτον ὠνόμασαν Ὠρίωνα, ἡ δὲ ἐμφάνισις αὐτοῦ

προήγγελλε τῇ περιόδῳ τῶν μεγάλων καταιγίδων.

Ὁ Ὠρίων κατέχει μεγίστην ἔκτασιν ἐν τῷ στερεώματι, συνοδεύεται δὲ καὶ ὑπὸ πλείστον ἄλλων μικροτέρων ἀστερισμῶν. Μεταξὺ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν πολυπληθῶν ἀστέρων δύο εἰσὶ πρῶτου μεγέθους, πλείστοι δὲ δευτέρου καὶ τρίτου μεγέθους.

Ὁ γίγας, ὃν παριστάνει ὁ ἀστερισμὸς οὗτος, ἦτο, κατὰ τὴν μυθολογίαν, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἢ τοῦ Ἰριέως, καὶ τῆς Εὐρύαλης, θυγατρὸς τοῦ Μίνως. Μέγας θηρευτὴς, ἔτρεφε πλείστους κύβας θηρευτικούς· ἐντεῦθεν δὲ οἱ γεινιάζοντες ἀστερισμοὶ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ Κυρκός. Περιεπάτει καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, ἥς τὰ ὕδατα μόλις ἐκάλυπτον αὐτὸν μέχρι τῆς ὁσφύος· ἐντεῦθεν δὲ ὁ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐκτεινόμενος ἀστερισμὸς τοῦ Ἡριδαίου, μυθώδους ποταμοῦ, υἱοῦ τοῦ Νηρέως κατὰ τὸν Ἡσιόδον. Κατεδίωξε τὰς Ῥάδας, αἵτινες ἐξρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως σωθῶσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰς ὁποίας ὁ Ζεὺς ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ Ταύρου, καταστερίσας αὐτάς. Προέβλεκε καὶ τὸν Ταῦρον, ἀμυνόμενον διὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐντεῦθεν δὲ ὁ ὀμώνυμος ἀστερισμὸς. Κρατεῖ τὸν πέπλον τῆς Ἀρτέμιδος, ὃν ἀφῆρασεν ὅτε, συγχυνηγετῶν μετ' αὐτῆς, ἀπεπειράθη νὰ τὴν ἀπαγάγῃ· ἡ θεὰ, ὀργισθεῖσα, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὅστις ἔδακε τὸν γίγαντα θανατηφόρος, ἐντεῦθεν δὲ ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Σκορπίου, ὅστις ἀνατέλλει καθ' ἣν στιγμὴν δύνει ὁ Ὠρίων.

Ἡ καταστερίσις τοῦ Ὠρίωνος εἶνε ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων. Ἀναφέρεται ἐν τῇ Βίβλῳ τοῦ Ἰωβ.

«Συνήκας δὲ δεσμὸν Π.λειάδος καὶ γραμμὸν Ὠρίωνος ἠροίκας.»

Ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἀχιλλέως ἀναφέρει τὸν λαμπρὸν τοῦτον ἀστερισμὸν ὁ Ὅμηρος, λέγων,

«Ἐν δὲ τὰ τέτρακα πάντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐπιτέφανωται,
«Πλειάδας θ' Ῥάδας τε, τό τε σέλεος Ὠρίωνος.»

Ὁ Ἡσιόδος ἀναφέρει ὡσαύτως τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ὠρίωνος εἰς τὰ Ἔργα καὶ Ἡμέρας.

Ἐὰν παρατείνῃ τις νοερῶς τὸ ἐπίπεδον τοῦ Ἰσημερινοῦ, ἔθειε διελθεῖν τοῦτο ἀκριβῶς διὰ τοῦ τελαμώνιος τοῦ Ὠρίωνος, ὃν ἀποτελοῦσι τρεῖς κατὰ γραμμὴν ἀστέρες δευτέρου μεγέθους. Ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ γίγαντος κρατεῖ ῥόπαλον· εἰς τὴν ζώνην φέρει ξίφος, τὸ δὲ πρόσωπον αὐτοῦ βλέπει πρὸς δυσμὰς. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κεῖται ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Λαγωῦ. Ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἔχει τὸν Ταῦρον, καθ' οὗ ἐπιτίθεται. Ἐπὶ τοῦ Ταύρου κεῖνται αἱ Ῥάδες, αἱ πέντε θυγατέρες τοῦ Ὠκεανοῦ Ἀμβροσία, Κορωνίς, Θεώρη, Αἰσὺλη καὶ Πολυζῶ· ὀλίγον ἀπωτέρω, ἐπὶ τῆς ῥάχως τοῦ Ταύρου, κεῖν-

ται αἱ Π.λειάδες, αἱ ἑπτὰ ἀγλαὶ θυγατέρες τοῦ Ἀτλαντος καὶ τῆς Πλειόνης, ἡ Ἀλκυόνη, ἡ Μερόπη, ἡ Κελαινώ, ἡ Ἡλέκτρα, ἡ Στερόπη, ἡ Ταυγέτη καὶ ἡ Μαῖα.

Ἐν τοιαύτῃ λαμπρᾷ συνοδείᾳ διατρέχει τὸ στερεῶμα ὁ μεγαλοπρεπὴς ἀστερισμὸς τοῦ περιφήμου θηρευτοῦ, ὅστις, κατ' ἄλλους μυθολόγους, ἔσχε πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὴν τύχην τοῦ ν' ἀρπαγῇ ὑπὸ τῆς Ἥους.

M. Γ. Α.

ΚΑΤΩ ΤΟ ΦΩΤΑΕΡΙΟΝ!

Ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς Ἔδισον, ὁ τοῦ φωνογράφου καὶ ἐτέρων εὐφυστάτων συσκευῶν ἐφευρέτης, ἔλυσε ἤδη τὸ ἐπὶ ἔτη συνταράκτον τοῦς φυσικοὺς πρόβλημα τῆς ἐπ' ἀπειρον ὑποδιαίρεσως τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός, καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἰς πάσας τὰς οἰκιακὰς χρεῖας. Διὰ τῆς ἠλεκτρικῆς μηχανῆς δύναται νὰ παραγάγῃ ἀπειρον ἀριθμὸν φωτοβολίας, ἥς ἡ γλυκεῖα καὶ κανονικὴ λάμψις (ὑπερβαίνουσα τὴν τοῦ φωταερίου ὅσον τὸ φωταερίον τὴν τῆς λαμπάδος) καὶ τὸ εὖωνον θὰ γείνωσιν αἰτία νὰ ἐγκαταλίπωσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν διὰ τοῦ φωταερίου φωτισμὸν. Ὁκ. Ἔδισον διὰ συρμάτων ἠλποστέλλῃ τὸ φῶς εἰς πάντα τῆς πόλεως τὰ σημεῖα καὶ εἰς πάσας τῶν οἰκιῶν τὰς ὀροφάς. Τὰ σύρματα ταῦτα ὀφείλουσι νὰ εἶνε ἀπομεμωμένα καὶ ὑπὸ τὴν γῆν, ὡς οἱ σωλῆνες τοῦ φωταερίου. Οἱ φανοὶ καὶ οἱ στύλοι τοῦ φωταερίου θὰ χρησιμεύσωσι καὶ εἰς τὸ νέον φῶς. Μόνον δὲ τοὺς μυκτῆρας (bees) ἀντικαθιστᾷ ἡ τοῦ Ἔδισον ἐφευρέσις. Ἐν ἐκάστῃ δὲ οἰκίᾳ θὰ τεθῇ φωτόμετρον δι' οὗ θὰ μετράται ἡ καταναλισκόμενη ποσότης τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, καὶ ἐξ οὗ τὰ σύρματα θὰ διακλαδωθῶσιν εἰς αὐτὴν, προσαρμοζόμενα εἰς μικρὰς τινὰς συσκευὰς μεταλλικὰς ἀναλογούσας πρὸς ἕκαστον φῶς. Πᾶς δὲ ἄνθρωπος ἀγαπῶν τὴν οἰκονομίαν δύναται νὰ ποστέλλῃ εἰς τὴν τοῦ φωταερίου Ἐταιρείαν τὸ φωταερίομετρόν της μετὰ τοῦ φωταερίου! Ἴνα δὲ ἐκλάμψῃ τὸ νέον τοῦτο τοῦ Ἔδισον φῶς ἢ νὰ σθεσθῇ ἀρκεῖ νὰ πιέσῃ τις μικρὸν τι ἐλατήριον. Τὰ αὐτὰ δὲ σύρματα θὰ φέρωσιν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τὸ φῶς καὶ τὴν θερμότητα καὶ τὴν κινητηρίαν δύναμιν. Διὰ τῆς δυνάμεως ταύτης θὰ δύναται τις νὰ κινήῃ ῥαπτικὴν μηχανὴν ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, διὰ δὲ τῆς θερμότητος θὰ μαγειρεύωνται τὰ φαγητά. Ἐν γένει δὲ ἐὰν τὸ φωταερίον ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ φωτός τοῦ Ἔδισον θὰ προέλθῃ οἰκονομία ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν 46 τοῖς ἑκατὸν, καὶ βραδύτερον 95! Ὅποια ἀλλοίωσις τῶν πραγμάτων!

Ἦδη δὲ συνεστάθῃ καὶ Ἐταιρεία πλουσίων κεφαλαιούχων συνεννοηθεῖσα μετὰ τοῦ Ἔδισον πρὸς διάδοσιν τῆς ἐφευρέσεώς του.

Μέχρι δὲ τοῦ νῦν ὁ Ἔδισον εἰς οὐδένα εἰπέ τι περὶ τῆς ἐφευρέσεώς του· ἐργάζεται δὲ μό-